ספר הקנה — ללכת בדרכי הש"י

ללכת בדרכי הש"י.

וגם אמר והלכת בדרכיו אחר ה' אלקיכם תלכו וארז"ל תלך אחר מדותיו, א"ל מהו מדותיו, א"ל בני הקב"ה מלביש ערומים שנאמר ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה כן כי תראה ערום וכסיתו.

אל"ר וכי לא היה לו להקב"ה בגד מלת ובגד צמר או בגד פשתן דקים ויפים טובים למראית העין אבל עשה להם כתנות עור ואם היו עורת נמיה (או שאר עורות הדקין החרשתי) אבל ירא אני שמא היו עורות דוב או זאב.

א"ל בני הלבישם עור לרמז כי עור הוא דבר אחד שאינו מחובר חבורים חבורים כענין חוטין אלא כולו הוא משך אחד ולמדם שכנ"י עור המחובר עם ההיקף והזהרו שלא תפרידו לעצמיכם, והראיה כאשר ראו שחטאו והרגישו וידעו כי ערומים הם ר"ל ערומים ממה שצוה אותם מיד ויתפרו עלי תאנה ממה שהופשטו הלבישו, כן גם אתם כאשר תראו אדם שהוא מטה מדרך הטוב תמשיכנו להטותו לדרך הטוב והוא המלבוש שלו, שכן עשה הקב"ה גם תראה ערום וכסיתו כי הקב"ה בעל צדקה ומבקר חולים שנאמר וירא אליו ה' ולא אמר לו ולא מידי ומאי (וירא אלא) לבקרו בא, אל"ר הבא לבקר חולה מדבר על לבו דברי נחומים והקב"ה לא אמר לו ולא מידי מה ביקור חולים הוא זה, ועוד ארז"ל שהמבקר חולה נוטל אחד מששים חלקים של החולה והקב"ה בא לבקר את אברהם ולא אפשר (שלא) נכנסו עמו ששים כענין ששים גבורים סביב לה וא"כ יסתלק החולי והכאב מאברהם ולא יצטרך הקב"ה לשלוח את רפאל לרפאותו, א"ל בני הקשב מהו ביקור חולים דע לך בני שסוף גופו של אדם הוא המעור והערלה דבוקה במעור, ובינה שהוא מלך על ההיקף אמר לחסד לפנות הערלה מן המעור ולגלות העטרה כי החסד הוא המטהר את הבית שנאמר וטיהר הכהן את הבית, ואברהם נאחז מן החסד וע"כ צוה המילה באברהם לעשות התעוררות כי אברהם איש החסד, ולכן לא בא מצות מילה בחנוך או בנח או להנתן בסיני כשאר המצות כי הוא צריך להתחיל בנקיות הבית, וכאשר נימול אברהם ונסתלקו הטומאות אז ירדה הבינה שהיא שכינה עילאה בעטרה שנתגלית כי היתה אטומה וכסויה בערלה, וכאשר נתמלאת העטרה מרחמים עליונים הלכה על המעורר הוא אברהם לברכו מברכתו, שנאמר וירא אליו ה' היה לו לומר וירא אל אברהם ה' ולמה אמר אליו כי בהיותו בצער גדול בחולי אין להזכיר שמו הרומז בחסד ואדרבא הוא בצער וע"כ אמר אליו, ומה שאמרו שנוטל אחד מס' חלקים של החולי האמת הוא כי בדברו אליו ומחזיק לבו לאמר לו אל תירא כאלו נוטל אחד מס' מחליו, ובהסתלק המבקר יחזיר החולי אל מקומו, ומה שאמר ס' לא פחות ולא יותר בעבור שכל אדם הוא בשש צורות וכל צורה כלולה

בעשר הרי כאן ששים ע"כ חלק החולי לס' חלקים, כמו שאמר איוב בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רעה.

אל תקרי צרות אלא צורות ויהיה השש צורות הנכללים בששים כענין ששים גבורים סביב לה.

א"ל ר' א"כ שאמרו חז"ל המפסיע פסיעה גסה נוטל אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם למה לא חלקו המאור לששים חלקים, ועוד מה התימא הגדול הזה כ"א יפסע אדם אלף פסיעות לא יחסר מאור עיניו כלום אפילו כחוט השערה שבסוף האלף פסיעות יוכל להעביר חוט בחור המחט כבתחלת פסיעותיו, וגם ממוצאי שבת עד ערב שבת עושה אדם כל כך פסיעות שהיה הדין להמצא סומא ואנו מעולם לא ראינו סומא מזה, א"כ ע"כ צריך לומר אחד מב' דברים או חסרון ידיעה יש כאן או הם לא אמרו האמת ח"ו, אל"ב הקשב המדה הנקראת אור תפארת אשר עליה נאמר וירא אלקים את האור כי טוב פותחת ת"ק שערי אור במדה שלמטה ממנה ואותם השערים נקראים פסיעות והם קרובים ואם ירחיק האדם פסיעותיו א"כ מעורר הרחקה בפסיעות של מעלה ופוגם וע"כ הזהירו ובעבור זה אמר ת"ק יען שמאותו אור ועד האור האחרון הם ה' אורות וכל אור מקבל ק' אורות מהאור הנקרא טוב הוא התפארת מ"מ (נ"א ע"כ) יראה האדם מה דרכו וילך גם הוא באותן הדרכים, כי כמו שהוא רחום וחנון ועושה חסד משפט וצדקה בארץ ואינו מניחה יבשה כדי להתקיים העולם כן עשה גם אתה בעולם הגשמי.

והנה אמר ירמיה אל יתהלל חכם בחכמתו וכו' כ"א בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ה' עושה משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאום ה' וכן אמר אכל ושתה ועשה משפט אז טוב לוי דן דין עני ואביון אז טוב היא הדעת אותי נאום ה'.